

Practical

ประโยคภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
แบบง่ายๆ พร้อมใช้ในทุกสถานการณ์
ได้ทันที ไม่ต้องจับคำศัพท์

มาแต่ประโยค
ให้วนเวียน
กระชับ จำง่าย
และนำไป
ใช้ได้จริง

ครูแอน

Speak English

พูดภาษาอังกฤษ

ได้ง่ายๆ ถูกใจเพื่อนฝรั่ง

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ครูแอน.

Speak English พูดภาษาอังกฤษได้ง่ายๆ ถูกใจเพื่อนฝรั่ง.

-- กรุงเทพฯ : เพชรสีน้ำเงิน, 2554.

96 หน้า.

1. ภาษาอังกฤษ. I. ชื่อเรื่อง.

428.3495911

ISBN 978-616-523-173-2

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามการลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก **สำนักพิมพ์เพชรสีน้ำเงิน**

ประธานกรรมการ	พล.อ.วิชา ศิริธรรม
ประธานกรรมการบริหาร	ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์
ที่ปรึกษากฎหมาย	อนันต์ แยมเกษร น.บ., นศ.ม.
ผู้จัดการสำนักพิมพ์	สมบัติ สุทธิจิตร
บรรณาธิการบริหาร	ลาวัณย์ เฉลิมชัยวัฒน์
บรรณาธิการต้นฉบับ	อนุรักษ์ ทองใบใหญ่
กองบรรณาธิการ	สรีตา ปรักกโมดม จวีวรรณ ราชมณี ศิริพร พงศ์สันติวิภา
พิสูจน์อักษร	วัลลัญญา บางมด
ออกแบบปก	มหาชาติ ใหม่สมสุข
ศิลปกรรม	Evolution Art
เฟลต	อารยาฟิล์ม
พิมพ์	จำปาทอง

จัดพิมพ์

สำนักพิมพ์เพชรสีน้ำเงิน

จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด

81 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

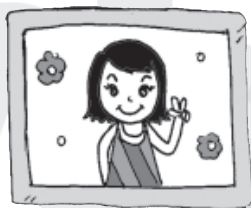
โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ราคา 39 บาท

คำนำสำนักพิมพ์

Speak English ใครว่ายาก... ถ้าได้อ่าน
เล่มนี้ ขอบอกเลยว่ายากนิดเดียว... ฝึกพูด
ฝึกอ่าน สบายๆ กับบทสนทนาง่ายๆ ที่จะมา
มัดใจเพื่อนฝรั่ง คราวนี้จะเจอฝรั่งอีกสักกี่คน
ก็ไม่ต้องวิ่งหนีอีกต่อไป นำบทสนทนาที่ใช้พูด
ในชีวิตประจำวันไปฝึกหัด รับรองว่าฝรั่งยัง
ต้องคารวะ เล่มนี้มีแต่สิ่งดีๆ มามอบให้ เรา
ไม่ทำให้คุณผิดหวังแน่นอน

ปรารภนาดี
บรรณาธิการ

คำนำ

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของเรามากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อนักเรียนนักศึกษา รวมไปถึงผู้ทำงานที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานและติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติอยู่เป็นประจำ นี่จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้คนจำนวนไม่น้อยหันมาให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าแต่ก่อน วิธีการเรียนภาษามีหลายวิธีนอกจากการอ่านตำราเรียน ซึ่งถือว่าเป็นวิธีที่เราคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี

หนังสือ Speak English พูดภาษาอังกฤษได้ง่ายๆ ถูกใจเพื่อนฝรั่ง ได้ถูกจัดพิมพ์ขึ้น โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา รวมไปถึงผู้ที่มีความสนใจทั่วไปที่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตัวเอง โดยได้นำเสนอวิธีการเรียนที่น่าสนใจและสนุกสนาน มีการแปลความหมายโดยใช้

ภาษาที่สละสลวย อ่านเข้าใจง่าย และถูกต้อง
ตามหลักไวยากรณ์ทุกตัว มีการอธิบายคำศัพท์
และสำนวนที่น่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนมีความ
เข้าใจในภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ผู้เขียนและคณะผู้จัดทำหวัง
เป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านจะได้รับความรู้จาก
หนังสือเล่มนี้ไปมากพอสมควร และด้วย
ความภาคภูมิใจในการเรียนบวกกับการหมั่น
ทบทวนสิ่งที่เรียนมาอย่างสม่ำเสมอ ผู้เขียน
มั่นใจอย่างยิ่งว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จ
ในการสนทนาภาษาอังกฤษอย่างแน่นอน

Enjoy your English!

ครูแอน

สารบัญ

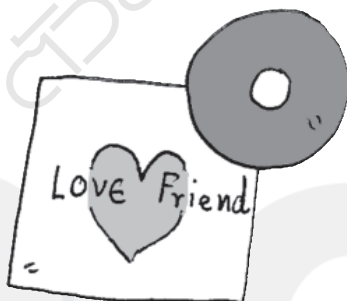
การบอกเวลา	8
วัน เดือน และฤดูกาล	19
การทักทายและการลาจาก	25
การถามสารทุกข์สุกดิบ	33
การแนะนำให้รู้จักกัน	39
การเชื้อเชิญและการนัดหมาย	43
คำสั่งและคำขอร้อง	47
การปฏิเสธและการขอโทษ	51
การตอบรับและการขอบคุณ	56
การบอกถนนหนทาง	58

การพุดทางโทรศัพท์	61
ร้านหมอฟัน	64
ที่ธนาคาร	70
การโดยสารรถประจำทาง	75
การอวยพรและการแสดงความยินดี	79
ในร้านอาหาร	82
ร้านขายเสื้อผ้า	87
ในร้านเครื่องเขียน	92

การบอกเวลา

เวลานับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการสนทนาภาษาอังกฤษ เพราะในชีวิตประจำวันเราจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับมันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นับตั้งแต่ตื่นนอนไปจนถึงเข้านอน ไม่ว่าจะเป็นการนัดหมาย การบอกเวลา ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัฒนธรรมของชาวตะวันตกที่ถือว่าการรักษาเวลาเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งยวด

ความแตกต่างระหว่างการบอกเวลา ในภาษาอังกฤษกับในภาษาไทย

การบอกเวลาในภาษาอังกฤษมีความแตกต่างจากการบอกเวลาของไทยอยู่พอสมควร และด้วยความแตกต่างนี้เอง ทำให้ผู้ที่เพิ่งเริ่มต้นเรียนภาษาอังกฤษ รวมไปถึงจนถึงผู้ที่ไม่แม่นยำในหลักเกณฑ์พื้นฐานอาจเกิดความสับสนขึ้นได้ ดังนั้นผู้เรียนจึงควรเริ่มจากการจดจำหลักเกณฑ์ในการบอกเวลาให้แม่นยำเสียก่อน แล้วจึงค่อยหัดฝึกฝน จะทำให้เกิดความเคยชิน จนสามารถบอกเวลาได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องแม่นยำ

บนหน้าปัดของนาฬิกาทุกๆ จะปรากฏ
เลข 1 จนถึงเลข 12 การบอกเวลาใน
ภาษาอังกฤษจะถือเอาตัวเลขบนหน้าปัดตั้ง
กล่าวเป็นตัวสำคัญในการบอกเวลา กล่าวคือ
เมื่อเข็มของนาฬิกาชี้ไปที่ตัวเลขใด ก็ให้บอก
เวลาตามตัวเลขนั้น ตัวอย่างเช่น ในเวลาเจ็ด
โมงเช้า เราจะใช้ It's seven o'clock. และใน
ขณะเดียวกันที่เวลา 19 นาฬิกา หรือหนึ่งทุ่ม
เราก็ยังคงใช้ It's seven o'clock. อยู่เช่นเดิม
ซึ่งจะแตกต่างจากของคนไทยที่ต้องมีการไล่
เวลา ตั้งแต่หนึ่งนาฬิกา หรือตีหนึ่งไปจนถึง 24
นาฬิกาหรือเที่ยงคืน เมื่อดูแล้วอาจพบว่าการ
บอกเวลาในภาษาอังกฤษออกจะดูเรียบง่าย
และสะดวกต่อการจดจำกว่าของไทยเสียด้วย
ซ้ำ

การระบุช่วงเวลาที่แน่นอนโดยการใช่
a.m. และ p.m.

การบอกเวลาเป็นภาษาอังกฤษจะมีการแบ่งเวลาบนหน้าปัดนาฬิกาออกเป็นสองช่วง อันได้แก่ ช่วงเช้า หรือช่วงก่อนเที่ยง กับช่วงบ่าย หรือช่วงหลังเที่ยง โดยช่วงเช้า หรือช่วงก่อนเที่ยงจะเริ่มนับตั้งแต่ตีหนึ่งไปจนถึงเที่ยงวัน โดยจะใช้ตัวย่อ a.m. ซึ่งย่อมาจาก ante-meridie อ่านว่า “แอนทิ มิริดเดียม” แปลว่า ก่อนเที่ยง เหตุที่ใช้ a.m. กับเวลาตีหนึ่งเพราะเราถือว่าตีหนึ่งเป็นเวลาของการเริ่มต้นวันใหม่จึงสามารถใช้ a.m. ร่วมกับเวลาในช่วงเช้าได้ในขณะที่เวลาหลังเที่ยงวันไปจนถึงเที่ยงคืนเราใช้ตัวย่อ p.m. ย่อมาจากคำว่า post meridie อ่านว่า “โพสท์ มิริดเดียม” ซึ่งแปลว่า หลังเที่ยง ด้วยการนำเอาตัวย่อดังกล่าววางไว้ข้างหลังเวลา ทำให้ความสับสนเกี่ยวกับช่วงเวลาหมดไป

การระบุช่วงเวลาโดยใช้คำหรือกลุ่มคำบอกเวลา

นอกจากการใช้ตัวย่อในการบอกช่วงเวลาแล้ว มีอยู่บ่อยครั้งที่เราใช้คำหรือกลุ่มคำบางกลุ่มมาช่วยในการระบุช่วงเวลา เช่น now (ในขณะนี้, ตอนนี้) at the moment (ในตอนนั้น) in the morning (ในตอนเช้า) in the evening (ในตอนเย็นหรือกลางคืน) in the afternoon (ในตอนบ่าย) tonight (คืนนี้) last night (เมื่อคืนนี้) เป็นต้น โดยกลุ่มคำที่ใช้ในการบอกเวลาเหล่านี้จะมีความเป็นทางการน้อยกว่าการระบุช่วงเวลาโดยใช้ตัวย่อของแบบแรก เราจึงนิยมนำมาใช้ในการสนทนากันในชีวิตประจำวันมากกว่า เช่น

Jane and I are going to drop in Naengnoi's about eight tonight. แปลว่าเจนและฉันจะแวะไปที่บ้านของแนนน้อยประมาณสามทุ่มคืนนี้

Frank went to Kinton's Bar about ten last night. แปลว่าแฟรงค์ไปที่คินตันส บาร์ตอนประมาณสี่ทุ่มเมื่อคืนนี้

การลงท้ายเวลาด้วย o'clock (นาฬิกา)

สำหรับการบอกเวลาในภาษาไทย ตามปกติเรานิยมลงท้ายด้วยคำว่า นาฬิกา เช่น เก้า นาฬิกาหรือ สิบนาฬิกา คำว่า นาฬิกา จะตรงกับภาษาอังกฤษว่า o'clock ซึ่งเป็นคำที่เรานิยมวางไว้ท้ายเวลาเช่นเดียวกัน แต่ o'clock เป็นคำกลางไม่สามารถระบุช่วงเวลาของวันได้

แต่อย่างไรก็ตาม ในการบอกเวลาตามปกติ เราไม่จำเป็นต้องวางด้วยย่อ หรือกลุ่มคำดังกล่าวไว้หลังเวลา เพื่อระบุช่วงเวลาที่จะบอกเสมอไป เช่นในกรณีที่ทั้งคุณและคู่สนทนาต่างทราบดีว่าเวลาที่พูดถึงนั้นเป็นของช่วงใดของวัน ตัวอย่างเช่น หากเพื่อนของคุณถามว่าตอนนี้เวลาเท่าไรแล้ว เวลาที่คุณบอกไปคือเวลาที่เป็นปัจจุบันในขณะนั้น ซึ่งคุณทั้งสองต่างรู้ดี จึงไม่มีความจำเป็นต้องใช้ด้วยย่อหรือกลุ่มคำมาช่วยระบุช่วงเวลาหรือเพื่อนของคุณ

อาจบอกคุณว่าเรามีสัมภาษณ์งานตอน one
หรือ one o'clock เช่น I'll have a job interview
at one today. (วันนี้ฉันจะมีสัมภาษณ์งานตอน
บ่ายโมง) ซึ่งแม้ว่าจะไม่มีด้วยย่อ p.m. กำกับไว้
ข้างหลัง คุณก็ต้องทราบได้ทันทีว่าเพื่อนของ
คุณต้องมีสัมภาษณ์ ตอนบ่ายโมงแน่นอน
เพราะเป็นไปได้ที่เขจะมีสัมภาษณ์ตอนตี
หนึ่งหรือ one a.m. กรณีนี้ไม่มีความจำเป็นที่จะ
ต้องใช้ด้วยย่อ หรือกลุ่มคำในการบอกช่วงเวลา
แต่อย่างใด เว้นเสีย แต่ทางบริษัทเกิดอุทธรณ์
สัมภาษณ์งานตอนตีหนึ่งขึ้นมาจริงๆ ซึ่งนั่น
ถือว่าเป็นเรื่องที่ผิดปกติไม่ค่อยมีใครเขาทำกัน
หากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้น เพื่อนของคุณก็
อาจจะบุช่วงเวลาลงไปต่อท้ายด้วยก็ได้

วิธีการถามเวลาและการตอบ

การขึ้นต้นคำถามและคำตอบในการถามเวลาทั่วๆ ไปเราจะใช้ประโยคที่ขึ้นต้นด้วย What time...? ในขณะเดียวกันการบอกเวลาเราจะขึ้นต้นด้วย It's...ซึ่งแปลว่า มันคือ...หรือมันเป็น...เราจะไม่เอ่ยเวลาขึ้นมอลอยๆ เช่น

ตัวอย่างบทสนทนา

- A : What time is it now?
(วอท ไทม์ อิช อิท นาว?)
ตอนนี้เวลาเท่าไรแล้ว?
- B : It's twelve o'clock.
(อิทส์ ทเวลว เออะคลอค)
มันเป็นเวลาสิบสองนาฬิกา

A : What time does the train to Berlin leave?

(วอท ไทม์ ดัซ เรอะ เทรน ทู เบอรฺลิน ลีฟว?)

รถไฟที่จะไปเบอรฺลินออกกี่โมงครับ?

B : It's 12.30.

(อิทส์ ทเวลว เรอทิ)

เที่ยงครึ่งครับ

C : Oh! Dear. That means there is only five minutes left.

(โอ! เดียร์ แธ มินัส แร่ อีช โอนลิ ไฟฟ มินนิทส์ เลฟท)

อู๊ยตาย นั่นก็หมายความว่าเหลือเวลา
อีกแค่ห้านาทีเท่านั้นนะสิ

Hurry up. Our train is standing in the station on number two platform over there.

(เฮอรี อัฟ เอาเออะ เทรน อิช สแทนดิง
อิน เรอะ สแทชั่น ออน นัมเบอะ ทู แพล
ทฟอร์ม โอเวอะ แอร์)

เร็วเข้าสิคะ รถไฟของเราจอดอยู่ใน
สถานีตรงชานชาลาที่สองโน้นนั่นะ

A : Go ahead. I'll follow you.

(โก อะเฮด ไอล ฟอลโล ยู)

คุณไปก่อนเลย เดี๋ยวผมตามไป

บันทึก : แม้ว่าการบอกเวลาจะขึ้นต้นประโยค
ด้วย It's...แต่บ่อยครั้งที่เราสามารถขึ้นต้นคำดัง
กล่าวได้

วัน เดือน และฤดูกาล

วันเดือน และฤดูกาลเป็นหัวข้อการสนทนาอีก
หัวข้อหนึ่งที่มีความสำคัญที่มักถูกหยิบยกขึ้นมาพูดคุย
กันอยู่บ่อยครั้ง การจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับวันเดือน
และฤดูกาลให้แม่นยำ ย่อมทำให้ผู้เรียนสามารถสร้าง
บทสนทนาได้ง่ายและสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

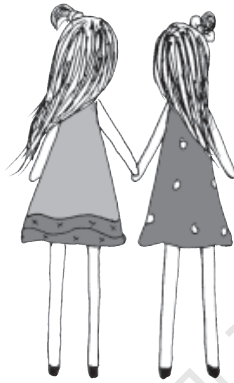
วัน (Days)

Monday	(มัน'เด)	วันจันทร์
Tuesday	(ทิวซ'เด)	วันอังคาร
Wednesday	(เวนซ'เด)	วันพุธ
Thursday	(เธอซ'เด)	วันพฤหัสบดี
Friday	(ไฟร'เด)	วันศุกร์
Saturday	(แซท'เทอเด)	วันเสาร์
Sunday	(ซัน'เด)	วันอาทิตย์

เดือน (Months)

January	(แจน'ยัวร์)	มกราคม
February	(เฟบ'รัวร์)	กุมภาพันธ์
March	(มาร์ช)	มีนาคม
April	(เอ'พริล)	เมษายน
May	(เมย์)	พฤษภาคม
June	(จูน)	มิถุนายน
July	(จูลៃ)	กรกฎาคม
August	(อออกัสท)	สิงหาคม
September	(เซพเทม'เบอะ)	กันยายน
October	(ออกโท'เบอะ)	ตุลาคม
November	(โนเวม'เบอะ)	พฤศจิกายน
December	(ดีเซม'เบอะ)	ธันวาคม

ฤดูกาล (Season)

winter	(วิน'เทอะ)	ฤดูหนาว
summer	(ซัม'เมอร์)	ฤดูร้อน
spring	(สปริง)	ฤดูใบไม้ผลิ
autumn	(ออ'ทัมน์)	ฤดูใบไม้ร่วง
rainy season	(เร'นี่ ซี'ซั่น)	ฤดูฝน

ข้อสังเกต เมื่อนำชื่อของวัน และเดือนไปสร้าง
เป็นประโยค ต้องขึ้นต้นชื่อของวัน และเดือนดังกล่าว
ด้วยอักษรตัวใหญ่ (Capital Letter) เช่น

ตัวอย่างบทสนทนา

A : Next summer my husband and I are planning to fly to America to visit Aunt Babara.

(เนคซุท ซัมเมอร์ ไม ฮัซเบินด แอนด ไอ์ อาร์ แพลนนิ่ง ทู ฟลาย ทู อะเมริกา ทู วิสิท อานท์ บาบารา)
ฤดูร้อนคราวหน้า สามีของดิฉันและดิฉันวางแผนว่าจะบินไปอเมริกาเพื่อไปเยี่ยมคุณป้าบาบารา

What about you? Have you planned anything already?

(วอท อะเบาท์ ยู? แฮฟว ยู แพลนดเอนนี่ริง ออลเรดดี?)

แล้วคุณล่ะ? คุณวางแผนที่จะทำอะไรเรียบร้อยแล้วหรือคะ?

B : Of course. I plan to drive out to down town.

(ออฟ คอร์ส ไอ แพลน ทู ไดรฟว เอาท
ทู ดาวน์ทาวน์)

ครับ ผมกะว่าจะขับรถเข้าไปเที่ยวใน
เมืองนะครับ

Driving in the middle of the night gives
me a real buzz.

(ไดรฟวิง อิน เรอะ มิดเดิล ออฟ เรอะ
ไนท์ กิฟส มี อะ เรียล บัซ)

การขับรถเที่ยวตอนเที่ยงคืนนี้มันสะใจ
จริงๆ เลยล่ะครับ

A : Isn't it dangerous? It sounds very
dangerous to me.

(อิสซินท์ อิท เดนเจอร์รัส? อิท เซานด์ส
เวรี่ เดนเจอร์รัส ทู มี)

มันไม่อันตรายเหรอคะ? สำหรับฉันมัน
อันตรายมากเลยนะคะ

B : No, not at all. The road is so empty that we can drive as fast as we want.

(โน, นอท แอท ออล เดอะ โรด อีซ โซ
เอมที แอท วี แคน ไดรฟว แอช ฟาสท
แอช วี วอนท)

ไม่หรอกครับ เพราะถนนว่างมากจน
เราขับรถได้เร็วเท่าไรก็ได้ตามที่เรา
ต้องการ

It takes us only half an hour to get
there.

(อิท เทคส์ ฮัลฟ โอนลี่ ฮาล์ฟ แอน
เอา'เออะ ทู เกท แอร์)

เราใช้เวลาขับรถไปที่นั่นแค่ครึ่งชั่วโมง
เท่านั้นเองครับ

